

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE FINANCIEN
EN DE BEGROTING

COMMISSION DES FINANCES
ET DU BUDGET

VAN

DU

29-02-2000

29-02-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Dinsdag 29 februari 2000

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING - COM 133

Mondelinge vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Financiën over "de verplichting facturen uit te reiken aan particulieren in de sector van de auto-onderdelen en de ongelijke behandeling door de administratie bij de controle van dit principe" (nr. 1152)

sprekers : **Fientje Moerman, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Patrick Lansens aan de minister van Financiën over "de niet eenvormige interpretatie door de belastingdiensten van de aftrek van de kosten woon-werkverkeer" (nr. 1160)

sprekers : **Patrick Lansens, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "het verlaagd BTW-tarief in de sector van de privé-woningen van 01.01 1996 tot 31.12 1997" (nr. 1198)

sprekers : **Trees Pieters, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Maurice Dehu aan de minister van Financiën over "het geleidelijk verminderen van de bedrijfsvoorheffing op werkloosheidsuitkeringen" (nr. 1094)

sprekers : **Maurice Dehu, Didier Reynders**, minister van Financiën

Sommaire

Mardi 29 février 2000

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET COM 133

Question orale de Mme Fientje Moerman au ministre des Finances sur "l'obligation pour le secteur des pièces détachées de véhicules automobiles de délivrer une facture aux particuliers et l'inégalité de traitement par l'administration lors du contrôle de ce principe" (n° 1152)

orateurs : **Fientje Moerman, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Patrick Lansens au ministre des Finances sur "les interprétations diverses données par les services du fisc en matière de déduction des frais de déplacement entre le domicile et le lieu de travail" (n° 1160)

orateurs : **Patrick Lansens, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "le taux réduit de TVA appliqué dans le secteur des logements privés du 01.01 1996 au 31.12 1997" (n° 1198)

orateurs : **Trees Pieters, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Maurice Dehu au ministre des Finances sur "une réduction progressive des retenues de précompte professionnel sur les allocations de chômage" (n° 1094)

orateurs : **Maurice Dehu, Didier Reynders**, ministre des Finances

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 29 FÉVRIER 2000

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 29 FEBRUARI 2000

De vergadering wordt geopend om 10.10 uur door de heer **Jef Tavernier**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.10 heures par M. **Jef Tavernier**, président.

Mondelinge vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Financiën over "de verplichting facturen uit te reiken aan particulieren in de sector van de auto-onderdelen en de ongelijke behandeling door de administratie bij de controle van dit principe" (nr. 1152)

Question orale de Mme Fientje Moerman au ministre des Finances sur "l'obligation pour le secteur des pièces détachées de véhicules automobiles de délivrer une facture aux particuliers et l'inégalité de traitement par l'administration lors du contrôle de ce principe" (n° 1152)

Mevrouw **Fientje Moerman** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag heeft betrekking op een vrij specifiek punt maar leek mij toch de moeite waard om te worden gesteld. Immers, de gehanteerde praktijk komt mij voor een deel nogal nutteloos voor, vooral nu de administratieve vereenvoudiging een van de kernthema's van de nieuwe regering is.

Als algemeen beginsel geldt dat de belastingplichtige geen verplichting heeft om een factuur uit te reiken als hij goederen levert of diensten verstrekt aan natuurlijke personen voor privé-gebruik, dus aan particulieren.

In 1992 werd een koninklijk besluit uitgevaardigd met betrekking tot de regeling voor de voldoening van een belasting over de toegevoegde waarde, meer bepaald artikel 1 § 2, 9°. Voor de levering van bepaalde auto-onderdelen wordt van het algemene principe afgeweken. Er moet namelijk ook een factuur aan particulieren worden uitgereikt als de verkoopprijs inclusief BTW meer dan 2 500 BEF bedraagt.

Deze bepaling zorgt blijkbaar voor een aantal praktische problemen en voor ongelijkheid in de toepassing. Een eerste praktisch probleem is het opstellen van een factuur telkens als men iets verkoopt van meer dan 2 500 BEF inclusief BTW. Dit brengt een aanzienlijke administratieve rompslomp met zich. Bovendien zien veel particuliere klanten niet in waarom zij naam en adres moeten geven voor het opmaken van een factuur. Als zij dit weigeren wordt de verkoop meteen onmogelijk.

In verkooppunten die traditioneel niet tot de sector van auto-onderdelen behoren, maar waar ook veel van deze producten verkocht worden, wordt de wetgeving niet toegepast, moeten de klanten hun identiteit niet bekendmaken en ontvangt men zoals gebruikelijk een kasticket.

Een bijkomend probleem is dat bij de controle de administratie alleen bedrijven viseert die traditioneel auto-onderdelen, -toebehoren en -uitrustingsstukken verkopen. Andere verkooppunten, zoals de hele sector van de grootwarenhuizen, blijven buiten schot. Blijkbaar worden er de jongste tijd zware boetes opgelegd, louter en alleen omwille van het feit dat er geen factuur werd opgesteld bij verkoop aan particulieren terwijl men, met het oog op de BTW-controle, dezelfde mogelijkheid tot controle heeft door controle van de uitgewerkte kasticketten.

Bovendien zouden de boetes bestaan uit een percentage, niet van ontdoken BTW - want die is betaald maar er werd geen factuur afgeleverd - maar van betaalde BTW zonder dat er sprake is van fraude. Deze boete wordt dus opgelegd omdat de administratieve verplichting niet werd nageleefd.

Is deze regelgeving vandaag nog opportuun aangezien er ook controle mogelijk is door middel van de algemeen geldende praktijk waarbij het totale bedrag van de verschillende in de loop van de dag afgeleverde kasticketten op een globale factuur terechtkomt? Men kan zich bovendien afvragen waarom dit alleen in de sector van de auto-onderdelen wordt toegepast en niet in de kleinhandel van andere consumptiegoederen.

Fientje Moerman

Ik heb gepoogd de ratio legis te achterhalen. Misschien had men vroeger schrik dat iemand in het zwart, buiten zijn uren, auto's zou onderhouden ergens achterin zijn tuin of garage. Om het met een decroïsme te zeggen : de auto is vandaag zo verelektroniseerd dat men daar super gespecialiseerd diagnosemateriaal voor nodig heeft. Dit is dus veranderd ten opzichte van twintig jaar geleden.

Ten slotte werden die controles blijkbaar, bij wijze van stilzwijgende tolerantie, niet meer uitgevoerd en zijn zij pas recent hernomen.

Ik heb volgende vragen.

Ten eerste, is het nog opportuun om die regelgeving te behouden ?

Ten tweede, men controleert blijkbaar alleen de gespecialiseerde firma's in de sector, maar de sector van de grootdistributie blijft buiten schot. Brengt dit het beginsel van gelijke behandeling niet in het gedrang ?

Ten derde, reeds in 1984 had de administratie toegezegd om duidelijkheid te scheppen over wat dient te worden verstaan onder de bepaling onderdelen, toebehoren en uitrustingsstukken. Zestien jaar later is die lijst er evenwel nog niet. Als u ervoor opteert de regelgeving te behouden, op welke termijn zal deze lijst met verduidelijkingen tot stand komen ? Kunt u uitleggen waarom bij het ontbreken van fraude of frauduleuze intentie, als het dus gaat om een vergeten administratieve formaliteit, de administratie boetes oplegt in verhouding tot de betaalde BTW ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega Moerman, allereerst zal ik het principe toelichten. De problematiek inzake de factureringsverplichting die wordt opgelegd aan ondernemingen gespecialiseerd in de kleinhandel van onderdelen, toebehoren en uitrustingsstukken voor voertuigen is in feite verbonden aan de verplichting opgelegd aan garagehouders en herstellere van voertuigen om in detail te factureren en verscheidene registers bij te houden.

Naar aanleiding hiervan heb ik onlangs de bevoegde administratie de opdracht gegeven de onderscheiden formaliteiten en verplichtingen die momenteel worden opgelegd aan de sector van de garagehouders te onderzoeken, met het oogmerk ze te vereenvoudigen. Dit onderzoek is omvangrijk en moeilijk uit te voeren. Zodra het zal zijn afgerond, zal ik een beslissing nemen die van toepassing zal zijn op het geheel van de betrokken sectoren, met inbegrip van de kleinhandelaars. Bovendien, in de mate van het mogelijke behandelt de administratie alle belastingplichtigen op gelijke voet. Ik kan u nu

reeds verzekeren dat de beslissing die ik zal nemen een gelijke behandeling zal waarborgen aan alle types van uitbaters uit de betrokken sector, ongeacht of het gaat om kleinhandelaars, grootwarenhuizen of garagehouders en herstellere van wagens.

Op uw vierde vraag kan ik antwoorden dat in geval van niet-uitreiking van een factuur, volgens artikel 70, §2, van het BTW-wetboek een geldboete gelijk aan het dubbele van de op de handeling verschuldigde belasting wordt opgelegd, met een minimum van 2 000 frank, in zoverre althans die onregelmatigheid niet als louter toevallig kan worden beschouwd, inzonderheid op grond van het aantal en het belang van de handelingen waarvoor geen regelmatig stuk is uitgereikt, vergeleken met het aantal en het belang van de handelingen waarvoor wel een regelmatig stuk is uitgereikt. Als de niet-uitreiking van een factuur slechts louter toevallig is, wordt er derhalve geen sanctie opgelegd. De geldboete, bepaald in artikel 70, §2 van het BTW-wetboek is overeenkomstig de van kracht zijnde wetgeving, de enige sanctie in geval van de niet-uitreiking van een factuur. De geldboete is overigens verschuldigd door het enkele feit van de overtreding, zonder dat enig frauduleus opzet is vereist.

Mevrouw **Fientje Moerman** (VLD) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U bent er dus blijkbaar mee bezig om tot een vereenvoudiging te komen van deze zeer ingewikkelde regelgeving. Ik dank u daarvoor.

Ik wil het toch nog even hebben over de boetes, waarbij het niet in mijn bedoeling ligt om individuele gevallen te behandelen. Ik heb vernomen dat, wanneer men protesteert tegen de opgelegde boete, die boete dan blijkbaar wordt herberekend op een manier die niet altijd duidelijk is. Men komt soms tot een vergelijk waarbij de boete met x procent wordt verminderd of gehalveerd. U hebt gelijk op het punt dat in de wettelijke bepaling niet is voorzien dat er frauduleuze intentie of fraude moet zijn. Welk nut heeft het echter om mensen een boete op te leggen van 60% van de betaalde BTW, louter en alleen omdat ze geen facturen hebben uitgereikt ? Ik vraag mij daarbij af of de administratie niet een beetje te ver gaat in de marge van haar appreciatievrijheid.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Patrick Lansens aan de minister van Financiën over "de niet eenvormige interpretatie door de belastingdiensten van de aftrek van de kosten woon-werkverkeer" (nr. 1160)

Question orale de M. Patrick Lansens au ministre des Finances sur "les interprétations diverses données par les services du fisc en matière de déduction des frais de déplacement entre le domicile et le lieu de travail" (n° 1160)

De heer **Patrick Lansens** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in uw hoedanigheid van minister van Financiën weet u ongetwijfeld dat voor belastingplichtigen een forfaitaire som van 6 frank per kilometer werd bepaald inzake het woon-werkverkeer, bedrag dat zij kunnen aanrekenen na voorlegging van hun werkelijke beroepskosten.

In de praktijk blijken de belastingplichtigen op dat vlak echter verschillend te worden behandeld, naargelang het controlekantoor waaronder zij ressorteren. Inderdaad, soms volstaat het een attest voor te leggen van de werkgever, waaruit blijkt dat de werknemer wel degelijk met de wagen naar het werk rijdt en waarop ook de afstand tussen de woon- en de werkplaats wordt vermeld. In andere regio's daarentegen worden dergelijke attesten in de controlekantoren niet aanvaard en zelfs betwist. Ik weet wel dat in dat geval de belastingplichtige andere bewijsstukken kan voorleggen, zoals het aankoopbewijs of bewijzen van onderhoud van de wagen. Wat gebeurt er evenwel als de belastingplichtige zelf instaat voor het onderhoud van zijn wagen ? Zij behoren weliswaar tot de minderheid, maar sommige personen die bijvoorbeeld een opleiding van mecaniciens achter de rug hebben, zijn perfect in staat zelf hun wagen te onderhouden.

Sta mij trouwens toe, mijnheer de minister, in dat verband de volgende concrete situatie te beschrijven bij wijze van illustratie. Twee militairen verblijven in dezelfde kazerne waar de faciliteit wordt geboden om zelf hun voertuig te onderhouden. Aangezien zij echter in verschillende regio's wonen, worden zij niet op dezelfde manier behandeld. Voor de ene volstaat het een attest voor te leggen uitgaande van het ministerie van Landsverdediging, terwijl eenzelfde attest niet wordt aanvaard door het controlekantoor waaronder zijn collega ressorteert.

Mijnheer de minister, hoe moet een belastingplichtige bewijzen dat hij met zijn wagen naar het werk rijdt ? Waarom worden personen die normaal gelijk zijn voor de wet, in de praktijk vaak op een verschillende manier behandeld, naargelang hun woonplaats en naargelang de gebruiken van het controlekantoor waaronder zij ressorteren ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega Lansens, de belastingplichtige die autokosten in verband met het woon-werkverkeer als beroepskosten aftrekt, moet enkel en alleen bewijzen dat hij zijn voertuig voor woon-werkverkeer gebruikt en hij moet het aantal daartoe afgelegde kilometers rechtvaardigen.

In nr. 6670 van het administratief commentaar op het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 - ik heb een kopie voor u indien u dat wenst - wordt dienaangaande

verduidelijkt op welke manier het bewijs terzake kan worden geleverd. Zoals uit het commentaar blijkt is een attest van de werkgever een van de mogelijke stukken die in aanmerking kunnen worden genomen voor bewijsvoering.

Voorts vermeldt voornoemd commentaar een niet limitatieve lijst van andere stukken die kunnen worden voorgelegd.

Aangezien dit administratief commentaar ter beschikking staat van en geldt voor alle belastingkantoren, meen ik dat er voldoende waarborgen zijn voor een gelijke behandeling van de belastingplichtigen door de verschillende belastingkantoren.

Dat betekent echter niet dat de belastingambtenaar elk attest zonder meer zou moeten aanvaarden. Het komt in de eerste plaats de lokale belastingambtenaar toe te oordelen over de waarachtigheid van het attest. U zult het ongetwijfeld met mij eens zijn dat wanneer redelijke argumenten voorhanden zijn om aan de oprechtheid van het attest te twijfelen, de belastingambtenaar aanvullende en controleerbare bewijsstukken mag en zelfs moet vragen.

Ik heb voor u een kopie van de administratieve commentaar, nr. 6670. Als u specifieke gevallen kent, mag u mij daarover een brief sturen.

De heer **Patrick Lansens** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik ben het volledig eens met de argumenten van de minister, maar in de praktijk blijkt dat bepaalde belastingplichtigen veel soepeler worden behandeld dan anderen. Iedereen moet op dezelfde wijze worden behandeld. Het is schrijnend als twee collega's verschillend worden aangepakt : de ene moet enkel een attest voorleggen, dat zonder meer wordt aanvaard; bij de andere wordt het gecontesteerd. Dat kan niet.

Minister **Didier Reynders** : Als u mij de concrete gevallen doorgeeft, kan ik een specifiek onderzoek instellen. Ik moet wel enkele voorbeelden hebben.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

Aangezien de heer Ludo Van Campenhout verontschuldigd is, wordt zijn mondelinge vraag nr. 1172 naar een latere datum verschoven.

M. Olivier Chastel et Mme Maggy Yerna ont également demandé d'excuser leur absence. Leurs questions orales n°s 1159 et 1176 n'auront donc pas lieu aujourd'hui.

M. Didier Reynders, ministre : Monsieur le président, je vous propose de faire parvenir les réponses écrites aux membres qui avaient déposé des questions et qui ne peuvent pas être parmi nous aujourd'hui. Cela nous permettra de gagner du temps lors de prochaines séances. De plus, la question de M. Chastel a trait, semble-t-il, à un problème très grave et très urgent de santé publique. Je ne souhaite donc pas que l'on perde une semaine même si la question m'est adressée par un membre du groupe parlementaire auquel j'appartiens.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, ik meen ook dat er dringend moet worden opgetreden. De heer Chastel heeft op het probleem gewezen.

M. Didier Reynders, ministre : M. Chastel connaît peut-être également un problème de santé.

De **voorzitter** : Dat is duidelijk.

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "het verlaagd BTW-tarief in de sector van de privé-woningen van 01.01 1996 tot 31.12 1997" (nr. 1198)

Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "le taux réduit de TVA appliqué dans le secteur des logements privés du 01.01 1996 au 31.12 1997" (n° 1198)

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, een paar weken geleden heb ik u daarover reeds een vraag gesteld. Ik gaf u toen een aantal specifieke voorbeelden. Omdat u door omstandigheden niet aanwezig kon zijn op de vergadering, hebt u mij schriftelijk geantwoord.

Ik ben het in principe eens met de beslissing tot afbakening van een bepaald aantal vierkante meters. Net zoals de voorgaande sprekers wil ik echter opmerken dat de gestrengheid van de BTW-kantoren meestal niet gelijk is. Binnen één provincie en binnen één landsgedeelte treden BTW-kantoren op verschillende wijze op, het ene al strenger dan het andere.

In mijn vraag heb ik twee belangrijke discussiepunten geformuleerd. Enerzijds, is er het misverstand omtrent het bepalen van het dakkamerniveau. Vormt een dakkamerniveau van meer of minder dan twee meter al dan niet een bruikbaar woongedeelte? Blijkbaar kan volgens een aantal BTW-kantoren een bewoonbaar gedeelte een dakkamerniveau van minder dan twee meter hebben en dus worden bijgeteld bij de bewoonbare oppervlakte.

Anderzijds, werd er door het ministerieel besluit van februari 1996 een element toegevoegd aan het vorige ministerieel besluit : het meer leefbaar maken van de 190 m² en de gedeelten met een dakkamerniveau tot een meter, te rekenen vanaf de onderkant van de draagvloer. Dat veroorzaakt heel wat discussies met de BTW-kantoren.

Ik weet dat het moeilijk is om afwijkingen toe te staan, maar kunt u er toch op toezien dat de BTW-kantoren die met het oplossen van dergelijke randgevallen te maken hebben eenduidig zijn? Deze eenduidigheid ontbreekt nu bij de diverse BTW-kantoren.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega Pieters, de criteria in verband met de oppervlakteberekening zijn opgenomen in het ministerieel besluit nr. 20 van 22 december 1995, tot vaststelling van de bijzondere voorwaarden en modaliteiten voor de toepassing van het verlaagd BTW-tarief van 12% in de sector van de sociale privé-woningen, zoals gewijzigd door het ministerieel besluit van 8 februari 1996.

Zoals reeds vaker aangestipt, zijn de toepassingsbepalingen van het wijzigingsbesluit ruimer dan die van het originele besluit en derhalve steeds in het voordeel van de eventuele begunstigde.

Die bepalingen moeten worden toegepast door alle BTW-controlekantoren bij de controle van de oppervlakte van de woningen waarvoor een tijdelijke regeling van het verlaagd tarief van 12% in de sector van de sociale privé-woningen werd toegepast.

Mevrouw Pieters, mocht u, ondanks de voor het hele grondgebied geldende reglementering, weet hebben van het feit dat in bepaalde dossiers van de regels zou zijn afgeweken, zou u mij een groot plezier doen door mij met het oog op een diepgaand onderzoek de gegevens terzake mee te delen. U moet mij evenwel zeggen welk BTW-controlekantoor een andere reglementering toepast.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik neem genoegen met uw antwoord en ik zal u de gegevens omtrent de concrete gevallen terzake laten geworden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

Het volgende punt aan de agenda is de mondelinge vraag nr. 1200 van de heer Jean-Pol Poncelet. Ik merk echter dat hij niet aanwezig is.

M. Didier Reynders, ministre : Monsieur le président, cette question était, semble-t-il, au départ, une question écrite. Je propose donc qu'elle figure au Bulletin des questions et réponses. En effet, cette question avait pour objet de demander le nombre de déclarations, les montants et les montants par catégorie de revenus.

Je demanderai au président de cette commission ainsi qu'au président de la Chambre qu'un tri des questions en commission soit réalisé et que les questions orales soient séparées des questions écrites. Lorsqu'il s'agit de renseignements statistiques, des tableaux sont mis à disposition.

Par ailleurs, nous devons peut-être nous interroger sur l'actualité des questions posées.

Je souhaite répéter encore une fois que pour des cas individuels, il est possible d'écrire au ministre des Finances. Je ferai examiner ces cas par mon administration. Il ne me paraît pas possible, à partir de cas individuels, de demander une enquête générale sur le comportement d'un certain nombre de services.

J'insiste donc auprès des services de la Chambre pour qu'un tri soit fait afin que nous puissions consacrer notre temps à de véritables questions d'actualité ainsi qu'à des débats d'actualité. J'en ai déjà annoncé un sur la fiscalité en matière de construction. Il y en aura peut-être d'autres sur d'autres sujets.

De voorzitter : De mondelinge vragen hebben inderdaad tot doel problemen met een actualiteitswaarde snel te behandelen. Als ik vaststel dat de helft van de indieners van oordeel is dat hun vraag even goed een week later kan worden gesteld, twijfel ik aan de actualiteitswaarde van deze vragen. Statistische gegevens kunnen, mijns inziens, beter in een schriftelijk vraag worden gesteld.

M. Eric van Weddingen (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, sans vouloir enlever leur mérite aux collègues qui animent le débat, je constate également qu'un certain nombre de questions ne méritent pas vraiment d'être posées oralement. Je crois que cela déprécie quelque peu nos commissions. C'est peut-être également une des causes d'une certaine désaffection et d'un manque de présence en commission lorsque sont uniquement annoncées des questions, dont il faut bien reconnaître que l'intérêt ou l'actualité sont parfois discutables.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat een aantal collega's massa's vragen indienen maar nooit opdagen om ze effectief te stellen. Dit punt moet, mijns inziens, op de Conferentie van voorzitters worden aangekaart.

De voorzitter : De suggesties van de minister zijn duidelijk. We moeten waken over de actualiteit. Als de indiener van de vraag niet opdaagt maar zich uitdrukke-

lijk heeft verontschuldigd en de minister zijn antwoord schriftelijk heeft voorbereid, wordt dit document aan de indiener gezonden. Als de indiener zich niet heeft verontschuldigd, vervalt de vraag. Zonder deze handelwijze zal de lijst van uitgestelde vragen alleen maar toenemen.

Question orale de M. Maurice Dehu au ministre des Finances sur "une réduction progressive des retenues de précompte professionnel sur les allocations de chômage" (n° 1094)

Mondelinge vraag van de heer Maurice Dehu aan de minister van Financiën over "het geleidelijk verminderen van de bedrijfsvoorheffing op werkloosheidsuitkeringen" (nr. 1094)

M. Maurice Dehu (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, dans le cadre d'une récente loi, nous avons adopté le principe d'une réduction progressive de la contribution complémentaire de crise.

Dans la même logique, n'y aurait-il pas lieu, dans le cadre des allocations de chômage, de réduire progressivement les retenues de précompte professionnel à 10,3 ou 10,2 et 10,1% ?

Dans la négative, quelles seraient les raisons techniques et/ou juridiques qui empêcheraient une telle réduction ?

M. Didier Reynders, ministre : Monsieur le président, je tiens tout d'abord à remercier M. Dehu de s'être déplacé pour poser sa question car nous avons, en effet, pu constater qu'un parlementaire sur deux ayant introduit une question s'était désisté ce matin.

On a généralement l'habitude de s'en prendre aux membres présents alors qu'en réalité, les griefs s'adressent aux absents. Pour ma part, je préfère faire l'inverse et remercier ceux qui sont présents et qui sont intervenus. Selon moi, il ne faut jamais réagir qu'envers les personnes présentes.

Monsieur Dehu, vous avez fait référence à la loi portant des dispositions fiscales et diverses qui a prévu une réduction progressive du taux de la contribution complémentaire de crise pour les exercices d'imposition 2000 et 2001, et vous m'avez en fait interrogé sur la problématique de l'intégration de l'effet de cette loi aux précomptes professionnels, même si vous n'évoquez, dans votre question, que le problème particulier des allocations de chômage.

Dans la mesure où la réduction concerne déjà les revenus de l'année 1999, il n'est évidemment plus possible de la répercuter dans le calcul du précompte professionnel. Nous avons, il me semble, déjà eu l'occasion d'évoquer cette question.

Didier Reynders

Pour l'année 2000, on pourrait imaginer de l'introduire dans les prochains précomptes. Mais je rappelle que cette discussion a déjà eu lieu à l'occasion de l'examen, dans cette commission, du projet de loi en question. Nous avons reporté la suppression de la cotisation de crise dans les précomptes au moment où elle serait totalement d'application pour l'ensemble des tranches de revenus. Le système prévoit une suppression progressive en trois tranches de niveaux de revenus mais également en décomposition des 3% par année.

En ce qui concerne spécifiquement la situation des personnes bénéficiant d'allocations de chômage, il faut également tenir compte du fait que - et certains parlementaires de cette commission l'ont suffisamment fait remarquer - la répercussion aux précomptes ne peut se faire que très difficilement, puisqu'ils font l'objet d'une retenue mensuelle par contribuable et par revenu professionnel alors que le revenu imposable globalement, auquel s'applique la cotisation de crise, s'apprécie annuellement dans le chef du ménage et ne peut donc être établi qu'à l'issue de la période imposable.

On pourra peut-être encore revenir, à l'occasion de la discussion des prochains budgets, sur la problématique de la cotisation complémentaire de crise pour intégrer sa suppression progressive dans les précomptes professionnels, mais je crains que cela ne pourra se faire qu'au

moment où l'ensemble de la cotisation fera l'objet d'une suppression dans le cadre d'un recalcul de l'ensemble des précomptes professionnels. Néanmoins, je comprends que vous désiriez voir appliquer le plus tôt possible la suppression de la cotisation complémentaire de crise dans les précomptes. Je répète que cela est impossible pour 1999, cela nécessiterait un effet rétroactif.

Pour les années à venir, il faudra attendre la suppression complète de cette cotisation de crise. Par contre, je peux vous confirmer que nous allons accélérer l'intégration dans les précomptes de la réindexation des barèmes fiscaux puisque cela n'avait pas été fait complètement. Sur ce plan, je le répète, nous allons accélérer cette intégration à l'occasion des prochaines dispositions relatives aux précomptes professionnels.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

- *La réunion publique de commission est levée à 10.41 heures.*

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 10.41 uur.*